

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul sfântului prooroc Ilie Tesviteanul

Venirea Mea cu sfinții este vestită prin prooroci să se împlinescă ea, și toate cele scrise în Scripturi s-au împlinit și se împlinesc, iar Cel ce împlinește sunt Eu, Domnul Iisus Hristos, Eu, și cei în care Tatăl Meu Savaot pune credință și credincioșie pentru venirea Mea, pentru împlinirea a tot ce se împlinește prin Mine.

O, cum să-i învăț Eu din cer pe cei care zic că așteaptă venirea Mea, și o tot depărtează pe ea ca să nu-i mai vadă nimeni împlinirea, ca să nu mai nădăjduiască nimeni venirea Mea, chiar dacă mulți spun că ea este așteptată să vină?

O, e zi de sărbătoare în ziua aceasta, și Eu stau la masă de cuvânt și Mi-l așez în carte spre mărturie că vin și că-Mi împlinesc venirea. Mă așez în sfat de cuvânt cu tine, popor al cuvântului Meu, și pun în cartea Mea cu tine grăirea Mea și a sfinților Mei, ca să ia din cartea aceasta cei ce-Mi înțeleg și-Mi cred venirea Mea cea de azi, după ce s-au scurs două mii de ani de când am venit între oameni pe pământ și M-am așezat apoi lângă Tatăl, de unde am coborât când M-am născut Prunc din Fecioară mamă și am crescut ca și omul și am stat cu oamenii treizeci și trei de ani ca să Mă dovedesc Eu Însumi că sunt Fiul Tatălui, că sunt Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, și M-am dovedit că sunt, și a rămas mărturie pe pământ Fiul lui Dumnezeu, dar am spus atunci despre venirea Mea iarăși și am spus pentru ea: *«Când va veni Fiul Omului va mai găsi credință pe pământ?»*.

O, vă spun vouă, oameni de pe pământ, care spuneți cu gura voastră că va veni Domnul și că-I așteptați venirea, vă spun vouă, nu mai așteptați, o, nu mai așteptați cum știți voi să așteptați și să spuneți că așteptați. Eu nici n-am plecat, ci doar Mi-am așezat în taină ființa, în nor de taină, și le-am spus ucenicilor și la toți care vor fi ca ei: *«Sunt cu voi până la sfârșit»*. Iar dacă veți spune că este scris în Scripturi că va veni Fiul Omului, Eu, Fiul Omului, Eu vă spun: Am venit. Și dacă am venit grăiesc și dovedesc că am venit, precum este scris, dar credință pe pământ găsesc numai unde Eu pun ca să găsesc, căci omul credință pentru venirea Mea nu are, și se vede că nu are și că nici nu caută să aibă, chiar dacă Eu, Domnul, caut la inima omului și tot caut să pun credință în om și să găsesc ce pun, de vreme ce Eu vin cuvânt pe pământ și grăiesc cu omul ca să-i ajut credința, dar iată, omul nici în Scripturi nu știe să citească. O, cum să știe dacă nimeni nu-l învață ca la școală pe om ca să știe el apoi carte, cartea lui Dumnezeu s-o știe omul?

În zi de sărbătoare pentru proorocul Meu Ilie pun în cartea Mea de azi învățătură deslușită și-Mi cresc cu ea poporul care stă la gura învățaturii Mele, și iau apoi învățătura aceasta și o pun înaintea fiilor oamenilor ca să aibă și ei carte din cer și să învețe din ea carte, căci vai omului fără carte din cer pentru mintea și inima și pașii vieții lui apoi!

Vă învăț pe voi, cei care v-ați ales, și cei care ați fost aleși să fiți fiii poporului Meu de azi, de la venirea Mea de azi, fiilor, și vă călăuzesc mereu, mereu spre desăvârșirea minții și a iubirii de sus și vă spun: fiți duioși, o, fiți duioși cu inima, și veți fi și cu grăirea duioși, la fel și cu purtarea, fiilor. Ilie era duios, și mai duios era el cu Dumnezeu. O, era duios acest ucenic al iubirii de Dumnezeu, chiar dacă a dat el pieirii pe cei fățarnici și mincinoși, care veniseră spre el cu gând rău și ascuns, dar n-a avut de ales acest prooroc, ci a trebuit să descopere planul fățarnic al regelui păcătos din vremea aceea. Era însă duios acest sfânt al Meu. Îi plângea inima mereu de mila Mea, de ne iubirea din Israel plângea, de cel atât de nemilos cu ființa Mea rănită de la rătăcirea poporului, care nu Mă iubea.

Iubire cu credincioșie este iubirea care se cuvine lui Dumnezeu din partea celor credincioși, și greu mai poate omul aceasta. Jalea Mea e lungă de șapte mii de ani, de când l-am zidit pe om și l-am așezat în rai și l-am voit fericit pe el. El însă Mi-a nimicit bucuria cea pentru el și nu Mi-a dăruit credincioșie, și apoi ne-am despărțit. Am plâns apoi cu Tatăl pentru necredincioșia omului,

am plâns cu jale și am tot plâns, și ne-am mângâiat apoi târziu, târziu, de la credincioșia lui Avraam, primul om sfânt cu iubirea cea pentru Dumnezeu, și pe care l-am binecuvântat pentru seminția cea nouă a fiilor credinței, credință ca a lui Avraam, nu altfel credință, iar până la el n-a fost să se păstreze vreun nu-me de sfânt ca să-l ia sfinții bisericii Mele născută acum două mii de ani și să-l pună în calendarul celor sfinți ai Mei. O, n-a fost Adam om sfânt și trecut între cei sfinți, n-a fost. Omul cel zidit de mâna Mea n-a voit să fie sfânt. M-a durut adânc că n-a fost sfânt omul cel zidit de mâna Mea. O, câtă mângâiere am de la cei sfinți, și mai ales de la sfinții cei duioși cu Mine, așa cum a fost Ilie, proorocul Meu cel mare și plin de putere de sus din pricina credincioșiei lui pentru Mine.

O, e mare lucrare să iubească omul să fie sfânt și să rămână sfânt. De aceea, fiilor, cu câteva zile în urmă am lucrat între voi și am lăsat un cuvânt de povață pentru sfințenie peste poporul care iubește venirea Mea de azi, și am spus lor: Voi, cei de o credință și de o misiune sfântă înaintea Mea, o, nu vă duceți în spate unul pe altul, ci doar sarcinile, fiilor, și aveți grijă de această împlinire, că altfel nu poate omul să-L aibă și să-L iubească pe Domnul și să nu-L înlocuiască pe El cu omul, și se pierde unul pe altul pentru neascultare, pentru ne iubire de Dumnezeu, în timp ce se poartă unul pe altul în spate.

Am zis după învierea Mea că *«datu-Mi-s-a toată puterea în cer și pe pământ»*, dar omul tot după om caută, și nu după Mine. Le-am dat povață să împartă cei ce împart de la Mine poporului credincios și le-am spus să dea de știre cuvântul cu care învăț pe fiii poporului sfânt, cărora le spun acum: O, nu vă hrăniți mintea și inima cu oameni, ci cu Domnul și numai cu Domnul, fiilor. Nu vă hrăniți u-nii pe alții nici cu Domnul, căci Domnul vă hrănește pe voi. Nu vă hrăniți inimile cu cei ce vă dau pe Domnul, nu căutați la ei și după ei pentru voi, ci cu Domnul îndestulați-vă, căci cei ce vă dau pe Domnul sunt ai Domnului și ai tuturor deopotrivă pentru împărțire, iar cei ce altfel au făcut, au pierdut vremea și s-au pierdut și ei prin neascultare, prin nemulțumiri apoi și s-au umplut de ură, căci cu ce altceva se umple cel ce dă cu piciorul celui plin de la Mine pentru împărțire peste toți, și plecând apoi acela departe, dându-se departe de lângă poporul Meu?

O, grea e plata neascultării și rușinoasă ea! Am spus celor ce vin și dau să stea lângă Mine, i-am învățat mereu și le-am spus mereu să nu se plângă unii altora ca și cei nemulțumiți, care-și strâng nemulțumiri. Aceasta este urâciune la Dumnezeu și îl duce pe om la păcatul de a se încanta unul cu altul, unul de la altul prin duhul căinării, care naște vorbiri de rău și duh de judecată și în-dreptățire prin acestea, și de la acestea dispreț pentru semenii, și pentru Dumnezeu apoi, iar cel ce disprețuiește nu se cheamă că mai poate iubi pe cineva altfel, decât pentru sine și atât.

O, ce ar fi să fac și Eu ce face și cum face omul, să Mă întunec și Eu cum se întunecă el la inimă și la minte apoi, să Mă nemulțumesc, să fiu rece și mut, cum face de atâtea ori omul cu cei din jurul lui, să fiu pedepsitor și fără chef de ceilalți? O, ce ar fi, oare, între cer și pământ să facă și Domnul cum face omul? Iată ce mic Mă ține pe Mine omul și ce mare pe el!

Am dat adesea povață pentru veghea cea sfântă a creștinului asupra sa însuși și am spus celor ce dau să Mă urmeze, le-am spus lor: Nu stați în sfat cu femeile! O, voi, care dați să Mă urmați pe dru-mul lucrării cuvântului Meu, vai vouă dacă ajungeți să-i fie milă sau drag de voi unei femei, sau dacă voi ajungeți să vă fie milă de o parte femeiască după ce stați în sfat cu ea și vă simțiți bine să faceți aceasta!

O, multă sfială sfântă le-am cerut și le cer celor ce se alătură acestei minuni, acestui drum sfânt: venirea Mea cuvânt pe pământ. Fără sfială sfântă în purtare se face urât omul, urât ca și fiii lumii. Fără inimă duioasă și vorbire la fel și purtare tot așa, o, tot atât de urât se face omul, iar acestea duc la necredincioșie apoi.

O, nu știu cum să-i învăț mai duios pe cei ce se trag spre calea venirii Mele Învățător peste oameni. Mereu, mereu i-aș învăța pe ei, căci Eu mereu, mereu Mă uit la pașii lor, la inima lor, la simțirea lor. Mă doare când văd că nu poate omul să fie sfânt cu totul, după atâta învățătură câtă împart Eu, Domnul, pentru cei ce citesc în ea. Această durere era în inima proorocului Meu Ilie,

durerea Mea cea de la cei ne iubitori de Dumnezeu, de fața lui Dumnezeu în ei. Din pricina credincioșiei lui pentru Mine n-am putut să-i stau în cale acestui prooroc când el l-a pedepsit pe Israel pentru ne iubirea de Dumnezeu, Făcătorul lui. Mistuit de iubirea Mea e și acum acest slujitor al iubirii de Dumnezeu și plânge cu Mine rățacirea omului, plânge de durerea Mea și îl doare la fel, căci credincioșia ține pe veci de veci, și stă el acum cu Mine în cuvânt din mijlocul cetei proorociilor, căci cu cete de sfinți am venit pentru sărbătoarea lui. În haine albe suntem înveșmântați, iar slava aceasta este veșnică, precum veșnică este și iubirea dintre Dumnezeu și sfinții Lui. Amin.

— *O, Dumnezeule veșnic, o, Doamne, mai mare dar ca și veșnicia nu poți da celor ce-Ți poartă credincioșie, Doamne. Ai fost în mine cu taina veșniciei încă de când eram cu trupul pe pământ și Te-ai slăvit în mine și prin mine, Doamne, înaintea lui Israel, iar povestea mea frumoasă și măreață a rămas pe pământ peste oameni, o, și cât aș vrea să poarte oamenii darurile Tale din mine ca să lucreze și ei veșnicia între pământ și cer așa cum am lucrat eu în vremea mea peste mine și peste ucenicii pe care-i povățuiam spre Tine și-i pătrundeam până în adânc, așa cum și Tu azi povățuiești pe poporul cuvântului Tău de azi ca să-i dai lui ființa cea nouă, o, Doamne. Și dacă am lucrat lucrarea veșniciei a venit carul veșniciei și m-a ridicat în văzduh și m-a ascuns sub nor și stau sub nor de atunci și până azi în timp și aștept ziua mângâierii Tale, Doamne, că tare ești îndurerat, și tot așa și eu sunt, tot ca pe pământ sunt și acum, și-Ți închin Ție credincioșie și sunt în lucrarea venirii Tale de azi și fac semne și minuni nevăzute, tainice, Doamne, și cu care-Ți ocrotesc lucrarea și venirea și poporul și locul care Te poartă și țara română toată, Doamne. Toți sfinții de jur-împrejur și înăuntru și în afară stau de veghe din toate părțile, stau cu credincioșie pentru Tine, Doamne, și stăm în văzduh și stăm jos și sus peste tot ca să-Ți ocrotim mersul și lucrul, Doamne, și-i dorim mistuiți de râvnă pentru Tine pe cei ce slujesc înaintea Ta și în numele Tău aici, în cetatea Ta de cuvânt, și le dorim lor darul credincioșiei mereu proaspăt, Doamne, darul care-i face veșnici pe cei ce lucrează lucrarea veșniciei, lucrarea credincioșiei cea pentru Tine, Cel veșnic. Credincioșia este durere, și mai ales credincioșia pentru Tine în om, iar ceva mai măreț ca acest dar nu poate locui în om.*

O, luați-ne în voi cu toată puterea din noi, voi, fii ai venirii Domnului la voi, și faceți cale sfântă spre oameni, și cale a lor spre Domnul apoi, căci puterea Domnului în cei ce au credincioșie e mare această putere, e cât Dumnezeu, și fi-va Domnul să asculte de voi așa cum voi ascultați de El, și veți vedea această minune în toate ale Domnului cu voi.

O, aveți grijă mare de sfințenie. Ea trebuie lucrată și păstrată prin lucrarea ei mereu. Luați bine în seamă această povață și lucrarea ei, prin care Domnul mi-a dat mie putere și izbândă mereu. Domnul, și cu noi, cu sfinții Săi, suntem sub nor și suntem nedespărțiți și sprijinim venirea Lui, și măreață este această împlinire, pentru care slăvim pe Domnul, și mereu Îl vom slăvi pe El. Amin.

— O, minunate sunt glasul și duhul celor ce vestesc pe Domnul în cer și pe pământ! Mângâiere mare am Eu, Domnul, de la cei bogați de duhul credincioșiei pe pământ și în cer. Milă voiesc, nu jertfă, așa este scris că voiesc. Eu sunt Vistierul bunătăților și nu-Mi trebuie jertfe, ci milă Îmi trebuie, că sunt tare necăjit de la ne iubirea oamenilor de pe pământ, care-și fac numai loruși mângâieri, dar ele nu sunt veșnice, și nimic nu-i veșnic din cele ce-și fac oamenii ca să se bucure de ele și cu ele. O, cum să nu plâng, și cum să nu plângă sfinții de mila Mea când Mă văd atât de îndurerat și neluat în seamă de cei de pe pământ, pe care numai cu mila Mea îi mai ține pământul, și plânge ca și Mine pământul de greutatea de pe el, de oamenii cei fără Dumnezeu pe pământ!

O, aveți grijă, fiilor, să nu iubiți decât pe Dumnezeu, ca nu cumva să pieriți prin altfel de iubire. Nu uitați, nedespărțirea voastră de Mine să vă fie lucrarea de zi și de noapte și să nu obosiți s-o lucrați, căci cei ce obosesc se pierd de tot, și li se scrie necredincioșie. Ilie proorocul să vă fie pildă de credincioșie vouă. Citiți atent cartea vieții lui cu Dumnezeu și cu oamenii, și nu vă clătinați în încercări, că fel de fel de încercări vă probează vouă credincioșia, dar voi învățați de la Mine și de la sfinți, și nu vă despărțiți de Domnul. Nu de oameni, ci de Domnul să nu vă despărțiți pentru

nimic în lume, ca unii care iubesc pe Domnul, și nu pe cei dintre care s-au desprins pentru calea lor cu Mine, cale cu credincioșie începută, fiilor.

Vă întăresc calea Mea cu voi, iar voi aveți grijă de ea, că pentru voi aveți, și pentru ca să ajutați voi calea venirii Mele, măi fiilor. O, nu vă uitați în lături, nu ascultați din lături, ci fiți plini de credincioșie pentru Mine cu voi, și pentru voi cu Mine, ca Ilie proorocul, o, fiilor, și veți vedea voi cum mulțimi de oameni se vor scula pe picioarele lor și vor părăsi îngenuncherea lor înaintea lui Baal, împăratul lumii și al minciunii lumești, căci Eu și cu voi avem de întocmit lucrarea de înviere și de veșnicie și de mângâiere pentru mulți de pe pământ și din iad, căci Eu, Domnul, pentru aceasta vin la voi, fiilor.

Iată, v-am învăluit în cuvânt în zi de sobor de sfinți și vă țin în taina Mea și sunteți taina Mea pe pământ, fiilor. Iar când vă voi descoperi cu totul veți fi lumină a lumii precum Eu sunt, că aceasta voiesc să Mă arăt cu voi, lumină a lumii, lumină în întuneric, o, fiilor. Amin, amin, amin.

20 iulie/2 august 2016